

SÅNG
TILL
FINSKA ARMÉNS ÄRA,
AF
P. A. WALLMARK.

Skrift, som vunnit Stora Priset i Svenska
Akademien, d. 8 Juli 1809.

Med Akademiens särskilta tillstånd.

Stockholm, 1809.
Tryckt hos Direktören och Kongl. Fält-Boktryckaren
Peter Sohm.

*In ferrum mens prona viris animæque capaces
Mortis.*

LUCAN. PHARSAL. L. I.

Underrättelse:

Det pris, hvarmed Svenska Akademien belönt denna Sång, har till henne blifvit öfverlemnadt af flere medlemmar af Finska Nationen, hvilke, utan att uppgifva sina namn, på detta sätt sökt ådagalägga den erkånsla, vördnad, och beundran, som Finska Arméns tappra och årorika förhållande hos dem upväckt. Akademien, hvilken i allt velat gå dessa aktningssvärde Medborgares afsigt och önsknningar till mötes, har trott dertill åfven höra, att tillåta, det den belönte Skriften genast måtte af trycket utgifvas. Hon har således för denna gång, och utan att lemna rum för dylika anspråk i framtiden, afstått från sin rättighet att ensamt utgifva de af henne belönade Skrifter. Den i frågavarande skall i sin ordning blifva införd i hennes Handlingar, der Akademien är säker att densamma, ehuru förut

känd, skall läsas med nöje och hos hvarje Svensk
återväcka minnet af hvad Nationen är sina tap-
pra Försvarare skyldige.

Enligt Svenska Akademiens beslut.

Nils von Rosenstein.

F rån Donaus rika strand, på blodbestänkta vingar,
Till Weichselns frusna bygd sig Hämdens Furie svingar:
Än höjde sig en fjäll att stänga Våldets flod:
I Preussen trotsande än Nordens förmur stod:
Han föll -- och rysligt vild, framvältar Krigets lava
Att i sin afgrunds svalg Europas Nord begrafva.
Då *Tilsit*, lik en Ö, ur lågans famn står opp
Och möter Czarens blick med än en fristads hopp.
Förgäfvets Albion böd: "Fly Freden, frukta henne,
"Vet: för ett slutadt krig hon dig skall skänka trenne": 1)
I hvilans trygga sköt han hör ej mer den röst
Af nya farors pligt, som hviskar i hans bröst:
"Förbundshelgd", Segrarn röt, "är ej en dygd för Kungar,
"När nyttan bjuder: bryt! och Hämden kring dem ljungar:
"Den skygga Rättvisan förlamar hvarje nerf,
"Bereder deras fall och deras Folks förderf:
"Nej! fruktom som en skymf den dygd, som oss ej tjänar,
"Men vågom hvarje bragd, som Makten styrka länar!"
Och Peters Ättling går att teckna, på en gång,
I Freden Segrarns hämd -- och Svithiods undergång!

Hur grymt öfver AURA, o flygtade År!
 Den ilande vingen du höjde!
 Din helsning var Hoppets, men i dina spår
 Försåten och Plågorna dröjde.
 Förtvillad Hon såg sina barn, utan värn,
 Åt bojan ge blödande händer,
 Och falla för fienders lågor och jern
 Och irra kring främmande stränder.

Säll satt Hon i lugnet, förglömmade ren,
 De framfarna fejdernas mödor:
 Ljuft höljdes de segrande fädernas ben
 Af sönerns tacksamma grödor.
 Men, hamnar af fordna och lyckliga dar,
 Förskräckta, från Sångmön försvinnen!
 I blod är han doppad den pensel hon har
 Och ägnad åt sorgliga minnen!

En flod af Fiender kring Finlands bygder svallar,
 Då KLINGSPOR så sin Tropp till stridens faror kallar:
 "Han stundat denna dag, så sen för ert begär,
 "J Kämpar, som ert mod dess högre lön beskär!
 "Det fält, som vinkar er att sina lagrar bryta,
 "Går att försvararns krans i segrarens förbyta:
 "Ur fosterlandets sköt jag hastat edra fjät,
 "Att med förenta svärd på nytt eröfra det!
 "Gån, Hjeltar! Med ett mod, af inga faror hejdat,

- "Försvaren än ett Namn, i Segerns häfder frejdadt!
 "Hon på Germaniens fält var trogen ert baner: 2)
 "På edra fäders jord skall hon ej svika er!
 "Till strids mot Czarens här! Förförelserna, Sveken, 3)
 "Hvad segrar lofva de hans mod i bardaleken?
 "Af oss hans fordna folk Regent och Namn begärt: 4)
 "Hans storhet är vårt verk: af oss han strida lärt:
 "Af höga tallar trängd, i dessa skogars sköte,
 "Så stiger granen opp med dem till molnens möte!
 "Hvad! Och det är åt oss hans blick förmätet sträcks?
 "Åt oss hans vapen vänds? Åt oss hans boja räcks?
 "Nej! känne han i oss de hämnande Vareger,
 "Hvars namn, hans fordna skräck, gaf visshet ren om seger;
 "Och läre Finnars bragd en härjande Barbar,
 "Hvad förmur Svea än i deras hjertan har!
 "Se, öfver fienden, der borta, denna hydda:
 "Hör rösten derifrån: "O kom att mig beskydda!"
 "Se der, i tårar sänkt, en öfvergifven Mor:
 "Mins, Kämpe! i dess famn, att du dess frihet svor:
 "Till strids för fosterbygd, för hemgudar och maka,
 "Att ljunga krigarns blix i krigarns barm tillbaka!
 "Gån, Hjeltar! AURAS jord, eröfrad af ert mod,
 "Skall bli er Segers lön -- och eder minnesstod!"

Ren förs af ADLERCREUTZ en Tropp af Finlands Hjeltar:
 Förfölj ej, Fiende! Du Sisyphs klippa välta:
 Den kommer, dubbelt tung och blodbestänkt, igen

Att krossa skullrorna som fåfångt hejda den!
 Räds! en Miltiades på Finlands isar strider:
 Känn i dess höfvidsmän Pausanier, Aristider:
 Sänk, Sparta, sänk, Athen! er blick på! AURA ner:
 Platea, Marathon ej sökas blott hos er:
 Var helsadt, *Revolax!* -- Från *Sikajockis* stränder
 Dess Segrare och din med Hämnden återvänder! 5)

Der, utur malmens lågande brunnar,
 Ren sina domar Gudinnan förkunnar:
 Fasor och qual flöda vildt derifrån:
 Klipporna skakas af Åskornas dån:
 Dödar för ögon och dödar i hjertan
 Blandas med härgnyt och skränet af smärtan.
 Vintern, bestört, öfver nejdernas flod
 Läger en sköld, som han sölat i blod:
 Segern, i röken, på stofthöljda vingar,
 Tvekande än, mellan härarna svingar:
 Jotarnas 6) står emot kulornas skur
 Ogenomtränglig, som bröstvärnets mur.
 MANLIUS - CRONSTEDT 7), ur skogarnas sköte,
 Hastar till Segerns och Hämnares möte:
 Lagern hon rycker från Czarens baner,
 Ger den åt Hjelten och lofvar än fler.

Drabbningens Gud redan, leder från leder,
 Fasan bland Fiendens härar förbreder:

SANDELS, med Monsterbesegrarens hand,
 Kastar från *Pulkila* 8) härjarens brand
 In uppå Ladogas stränder tillbaka,
 Ilar, orkan-lik, att Bjarmaland skaka: 9)
 Slavernas Örn, ur hvar fristad förföljd,
 Flygtar, af hämnande Ijungeldar höljd.
 Redan J helsens af frelsade Städer:
 Tacksamt, i famnen af Makar och Fäder,
 Gäldas omsider er uppfyllda ed:
 Skynden, Befriare! Sällhet och fred
 Gro på er jord i de ilande stegen:
 Blod ha de kostat: -- Så köps blott en egen!

KLINGSPOR! hon släcks ej, den låga du när:
 ADLERCREUTZ hastar och viggen han bär
 Redan från *Lappo* 10) och *Alavo* 11) Ijungas:
 Slavernas här ifrån Jotaland slungas:
 DÖBELN har lyftat sin segrande glaf: 12)
Lappo! din flod redan famnar en graf:
 Slagna, som fåfängt förtros dina vågor,
 Finna sin graf i *Leochtalas* lågor. 13) - - -

Men här är målet satt för dina Segrars lopp,
 Ej för ditt hjeltemod, Beundransvärda Tropp!
 Den lager blodig är, som dina kämpar bära,
 Men blodigare den, som återstår att skära.
 Se Fiendernas här förmörka fältens rymd
 Och dagens ljusa drott, af deras lansar skynd!

Som Jason, ej en här ur jordens famn du kallar
 Och hafvet, tomt på tröst, för dina blickar svallar!
 Förtviflad, Vandrarn lik bland höga Alpers snö,
 Du hör Laviners hot och kan allenast -- dö!

Ja! Finlands hopp är fäst vid spetsen af din klinga
 Och rysligt störtar du att Segerns ynnest tvinga:
 Hon svär sin Älskling än, vid fordna bragders glans,
 Att ej hans oväns bli, om hon ej kan bli hans.

Kortanes Thermopyl! hvad häfd skall dig förgäta!
 Hvad Slag, som dagar blott, men inga timmar mäta! 14)
 Se *Orava's* fält af Kämpars lik betäckt, 15)

Hör Hjelten sucka der, till ömkans tårar väckt,

"Hvi, FLEMING! föll jag ej på *Pyhäjockis* bölja? 16)

"Hvi, RAMSAY! fick din vän dig ej i grafven följa? 17)

"O trefallt lycklige! Ert öga Segern slöt,

"Er Ödet skänkt en graf i fosterjordens sköt!

"Men mig -- i öknars djup min sorgsnagrifft skall bäddas

"Och Segrarn flygting bli och AURA mer ej räddas!

"Tillbakaträngd på nytt, jag döms att återse

"De fält, som Segern svor att aldrig öfverge!

"O du, i tårar der, som räknar nattens stunder,

"Att återse din Son ur dessa striders dunder:

"Förskräcks! det är ej han, som sträcker dig sin famn,

"Olyckliga! det är hans blodbestänkta hamn!" --

Vid Våldets klippta smidd, af faror omkringsvallad,

Stod AURA för hans blick, till rof af Ödet kallad,

Och, blind för Monstrets gap och afgrundssvallets hot,

Han rusar, ny Persé, dess öppna famn emot:
 Ren sträcks hans hjeltehand att hennes boja lossa:
 Ren lyfts hans hämdeglaf att Monstrets hufvud krossa,
 Men, ADLERCREUTZ! din arm Medusas sköld ej drog
 Och Vilddjuret på nytt sitt offer återtog. 18)

Ja, redan, *Tappra Här!* Mongolers hillebårdar
 Inkiäktat AURAS jord och dina bragders vårdar:
 Der du åt Segerns Gud ditt första offer bar,
 Erófrarn höjt på nytt sitt blodiga standar! 19)
 Så Odlarn störtas ser de dammar som han ställde
 Till sina tegars skydd mot vreda vågors välde:
 Så vräks, med splittrad köl, i åsyn af sin hamn,
 Af stormar seglarn ut på hafvets vida famn!
 Hvar står den halfgud fram, som dig skall återföra?
 Natur och Fiende förbund emot dig göra: 20)
 Förskräcks! med hvar minut du glesnar mer och mer:
 Hvad Krigets glaf förskont, du Smittans offer ser:
 Hvad har din Hjelte än, som Fienden förfärar?
 Sitt Namn, sitt Mod, sitt Hopp -- se der ännu hans härar!
 Din räddning han förtror åt Himlen och sitt svärd,
 Ju mer olyckelig, dess mera fruktansvärd.
 De sveko ej hans hopp. På nytt hans mod dig bergat
 Ur skötet af den jord, som med ditt blod du färgat.
 Du sluts af Polens natt -- och natt ditt hjerta har;
 Men, gläds! i bådas famn står än en stjerna kvar:
 Snart nalkas Junii Sol att ljus i mörkret bära,
 Förutan nedgång sedd, som din och Manhems ära! 21)

Kärlek till ett Fosterland!
 Ädla hat till slafvens band!
 Höga känsla, Hjeltars vrede!
 Du ett skakadt Manhem lede
 Öfver farors dystra rymd
 Till en hamn, som än är skymd!

Du, som än i Norden fanns,
 Gjut kring CARL den äras glans,
 Som du fordom gjöt kring WASA;
 Krön, till hvarje Oväns fasa,
 Med din evigt gröna krans
 Våra Hjeltar än, som hans!

Mins, O Manhem! hvad du var!
 Djupt i häfdernas förvar
 Stå din forntids bragder skurna!
 Hvilken lott ur Ödets urna,
 Som din hjeltehand än drog,
 Aldrig hon Förtryckets tog!

Du, som famnat Bältens haf,
 Som Germanien lagar gaf:
 Än du Gudars ynnest röner:
 WASAR, STURAR, TORSTENSÖNER,
 Föra än din frihets glaf:
 Manhem! Nej: du blir ej slaf!

Kärlek till ett Fosterland!
 Ädla Hat till slafvens band!
 I Vårt bröst er låga nären
 Och kring Sveas Landamären
 Höjen än, till hennes värn,
 Svears arm och Svears jern!

Historiska Uppllysningar.

1. Nemligen med Sverige, England och Turkiet. Det sistnämnda hade väl, enligt Traktaten i Tilsit, bordt genast upphöra, men fortfar likväl ännu.
2. Finnarnas tapperhet under trettiåra kriget är en känd sak och man tillskrifver den hufvudsakligen Segern vid Lützen.
3. Ryska Befälhafvarens försök att förleda Finska Arméns trohet genom allehanda hotelser och anbud, bland hvilka det af en viss penningssumma för hvart gevår som aflemnades i synnerhet måste uppreta krigare med känsla af åra och pligt, — äro för väl kända att här behöfva mer än nämnas.
4. Det är bekant, att de Folkslag, som i nionde seklet innehade det så kallade Holmgården, af Konung ERIK WÄDERHATT begärte en Regent, den de ock erhöillo i RURIK, hvilken, för att bibehålla minnet af sitt fordna fädernesland, kallade den Nation han skapat *Russia* efter det Finska ordet *Ruotzi*, som betyder *Sverige*. Svenskarne voro då för tiden af Ryssarne kände och fruktade under namn af *Vareger*, och RURIK, såsom sjelf Svensk, — han påstås hafva härstammat från Upland — ville derföre, genom detta mindre kända namn, dölja det förhatliga i sin härkomst och skona deras fördomar, *Lagerbring de Orig. & Nomine Gentis Russor. Lund 1754, 4:0.*

5. Segern vid *Sikajocki*, den 18 April, då General-Löjtnanten m. m. Friherre ADLERCREUTZ genombröt fientliga Arméns centre, under det den ville öfverflygla hans venstra flygel, och derigenom bragte den i fullkomlig deroute, var den första betydliga, som Finska Armén erhöill, och på visst sätt den, som grundlade alla de följande. En hemlig fruktan rörde sig allt sedan i Ryska Arméns operationer, hvilka, från att ända dittills hafva varit offensiva, nu på en gång blefvo blott defensiva. Den följdes kort derpå, eller den 27 April, af den vid *Revolax*, hvartill planen, äfven gifven af General-Löjtnanten, Friherre ADLERCREUTZ, var att från 2:ne motsatta håll angripa fienden. General-Löjtnanten, Friherre ADLERCREUTZ hann förr fram med sin kolonn, och hade i nära fyra timmar uthärdat en högst olika strid mot en öfverlägsen fiende, då General-Löjtnanten m. m., Grefve CRONSTEDT, som af det svåra våglaget blifvit uppehållen i sin marsch, ankom och med sin tropp gjorde utslag i striden. Ryssarna drogo sig efter denna affär mer och mer tillbaka.
6. *Fozar* kallades i äldre tider Finlands eller egentligen Österbottens Inbyggare, hvaraf Österbotten åter fick namn af *Fozaland*.
7. General-Löjtnanten, m. m. Grefve CRONSTEDTS utmärkta tapperhet, så väl i den nyssnämnda, som i åtskilliga mindre affärer, hvaribland den vid *Lajvanlinna* den 11:te Mars, men i synnerhet i de större vid *Lappo* och *Alavo*, är allmänt bekant. I det förstnämnda anförde han Savolax Jägare, som under en beständig och häftig attack marscherade trefjerdedels mil, och derunder hvarken ville hvila eller aflösas af någon annan tropp; äfvensom i det sistnämnda denna verkliga Romerska här, utgjorde Avantgardet och på det mest hedrande sätt utmärkte sig. För dem som känna Romerska Historien behöfver man ej nämna, att anledningen till den jemförelse man här vågat emellan den Svenske Hjelten och Romaren MANLIUS TORQUATUS, är hemtad af hans och DECCI högtidliga förbund med hvarandra, att, i spetsen för hvar sin här, uppöfva sig för *Fäderneslandets välfärd* — ett förbund som de Svenska hjeltarne, ehuru ej lika högtidligt, äfven synas hafva slutit.

8. Här vann General-Majoren m. m. SANDELS en betydlig seger d. 2 Maj. En öfverlägsen flentlig tropp omringades på alla sidor, attackerades med fälld bajonett och togs till fånga. Under samma anförare återtogs Cuopio d. 12 Maj af den tappre Major MALM, så att Savolax och Karelen innan kort befriades ifrån fienderna, som retirerade och förföljdes ända in i sitt eget land, eller till *Sordavalla* stad på stranden af Ladoga. De betydliga förluster, som General-Majoren SANDELS tillskyndade fienden genom borttagande af dess transporter och Magasiner, uppvåga, i anseende till sina följder, de betydligaste segrar. Den vid *Wirda Bro*, efter uppsägningen af det d. 29 September afslutade stillestånd, d. 27 October erhållna fördel vore ensam tillräcklig att föreviga hans namn. Efter 6 timmars batalj med en 6000 man stark fiende, nödsakade han honom att draga sig tillbaka med en förlust af nära 800 man i döda, blesserade och fångna.
9. *Bjarmaland* kallades i äldre tider den del af Ryssland, som stöter intill Österbotten och Karelen.
10. Segern vid *Lappo*, d. 14 Juli. Våra, anförde af General-Löjtn. m. m., Friherre ADLERCREUTZ, utgjorde endast 3,300 man, men Ryssarne 6000.
11. Segern vid *Alavo*, d. 17 Augusti. Den var egentligen den sista, som Finska Armén erhöll öfver den Ryska, och vanns äfven under anförande af General-Löjtn. m. m., Frih. ADLERCREUTZ. Fienderna voro 3000 man, utom Kavalleri; våra inalles 1400. — Få dagar derefter, eller d. 21 Augusti, skedde fiendens anfall vid *Karstula*, hvarigenom våra, efter 10 timmars batalj, nödsakades draga sig tillbaka till *Lindulax* med förlust af 6 à 700 man. Sedan ansenliga förstärkningar ankommit till alla punkter af Ryska Armén, och vår på alla håll med häftighet anfölls, måste den på nytt aflägsna sig från sina, genom segrarna vid *Lappo*, *Alavo* och *Kauhajocki* vundna positioner vid *Omåssa* och *Numjärvi*, nära gränsen af *Björneborgs Län*, och draga sig tillbaka till *Kortane*. Härifrån begynner således dess andra märkvärdiga återtåg.
12. "General-Majoren m. m. von DÖBELNS tropp, andra Briga-

den" — heter det i Rapporten om bataljen vid Lappo — "störjade på fienden med en oförvägenhet, som den kanske aldrig förr erfarit och afgjorde segen." Ypperi, Wiret, Pyhäjocki, Kaubajocki, Ny-Carlby, m. fl. äro ställen, namnkunniga genom hans mod.

13. Fienden, som efter slaget vid Lappo förföljdes af General-Majoren GRIPENBERG, släpade alla de döda, som han ej hann dränka i Lappo ström, till byn *Leochtala*, som han brände, för att skydda sin flygt.
14. Vår position vid *Kortane* attackerades, liksom Spartanernas vid Thermopyle, flera dagar å rad, nemligen den 1, 2 och 3 September (vid Kortane, Salmis och Ruona-bro). General-Löjtn. m. m., Friherre ADLERCREUTZ, Finnarnas Leonidas, yttrar sig i Rapporten derom "att slagfältet på en åttondels mils omkrets var uppfyllt med döda och blesserade, utgörande å vår sida omkring 800 man, och att Armén ännu aldrig ådagalagt större prof af tapperhet och ståndaktighet, när härtill kommer den svåra och regnaktiga väderlek, som inträffade, under det troppen i flera dagar måste slåss och marschera."
15. Slaget vid *Oravais*, d. 14 September har, enligt Rapporten derom, varit det blodigaste under hela detta krig. Det varade i 15 timmar, och tropparnas mod och ståndaktighet öfverträffade all väntan." Fienden utgjorde 7 å 8000 man, och vår förlust 1000 å 1200 man i skjutna, sårade och fångna. Ehuru våra på båda dessa ställen behöllo fältet, nödgades de likväl, i anseende till fiendens öfverlägsenhet och sina betydliga förluster, att draga sig tillbaka.
16. Öfversten, Baron H. FLEMING, utmärkt för det mod hvarmed han anföll fienden i slaget vid *Artsjö* d. 24 Februari eller 2:ne dagar efter dess inbrott i Finland, stupade i affären vid *Pyhäjocki*, d. 10 April, ömt begråten af sina tappra vapenbröder. Bataljen vid *Käykälä* d. 27 Februari, märkvärdig äfven derföre, att General-Löjtnanten m. m., Friherre ADLERCREUTZ der ville göra stånd, för att ytterligare slå Ryssarna då han fick ordres att retirera, lärde dem i synnerhet att känna hvilken hjälte de i honom hade att frukta.

17. Löjtnanten vid Nylands Dragoner, Baron C. G. RAMSAY hade vid flera tillfällen utmärkt sig, i synnerhet i slaget vid Lappo, der han ock stupade, allmänt saknad af hela Armén. Dess Bror, Stabs-Adjutanten, Bar. WILH. RAMSAY lika utmärkt för tapperhet och skicklighet, föll äfven i den blodiga bataljen vid *Alla-Lemo*, den 19 och 20 Juni.
18. Händelsen med *Andromeda*, fastsmidd vid en klippa i hafvet för att offras åt ett Monster, och hennes befrielse af *Percus* äro af Mythologien kända.
19. Med hvad känsla denna tappra Armé skulle återse och öfverlemna åt fienden *Ypperis*, *Wirets* och *Sikajockis* fält, dessa fält, som hon några månader förut invigde åt Segern, kan man lätt föreställa sig. De bataljer, som här (vid Ypperi och Wiret) för andra gången gäfvos och der fienden af General-Löjtnanten m. m., Friherre ADLERCREUTZ ån en gång tillbakaslogs, bevisade, att Armén ville på ett henne värdigt sätt taga afsked af dessa för hennes minne på en gång så smickrande och sorgliga ställen.
20. Sedan Finska Armén, hvars högra flygel stod i Lappfjerd och hade till Ny Carleby 19 mil, då centern i Lappo blott hade 7 och således behöft stanna qvar der flere dagar, för att ge högra flygeln tid att draga sig tillbaka, i hvilket fall batalj med en för mycket öfverlägsen fiende ej kunnat undvikas — genom en manöver, som i Krigshistorien kommer att sätta detta återtåg i bredd med de tiotusen Grekernas under Xenophon, blifvit förenade bakom Kauko-Bro den 21 September, utan att hafva förlorat en enda Trosskärra, Vagn eller Kanon, ehuru oupphörligt förföljd af en 20,000 man stark fiende, och nödsakad på flera punkter att måta sig med densamma, blef dess ställning dag ifrån dag vådligare. Icke nog, att den genom de många och blodiga bataljerna ganska mycket hopsmålt: sjukdomar grepo till den grad omkring sig i densamma, att nära 6000 sjuka räknades. För att försäkra Arméns återtåg, hade en flottbrygga öfver Uleå älf blifvit anbefald; äfvensom Flottiljen, Förråderna och Sjukhusen skulle afgå till Umeå och Torneå, men en sträng köld inföll emedlertid, så att Flottiljen och alla Transportfartygen infröso, och förhindrade tillika bryggans anläggande. När

här till kommer, att fienden med all sin styrka framryckte emot alla af Armén besatta punkter, och dessutom kunde framtränga med sin i Wihandi stående corps emellan General KLERCKER och General-Majoren SANDELS, sedan Sickajocki Ålf och den yttre hafsviken så tillfrusit, att den förra kunde passeras af Infanteri, och den sednare af Kavalleri, så kan man göra sig ett begrepp om Arméns förtviflade belägenhet. Det var då, som General-Löjtn. m. m, Friherre ADLERCREUTZ, genom Konventionen i *Olkjocki* den 19 November, räddade henne och derigenom gaf ett nytt prof af sitt Snille och sitt Mod.

21. Armén fick, efter sitt lyckligt verkställda återtåg, sitt Högquarter i *Torned*.

